

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **L. S. S.**, bytem T. 480, H., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, ve věci žaloby o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2011, čj. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 15. 4. 2011, čj. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 2. 2011, jímž byla žalobkyni uvolněna výplata invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně.

[2] V žalobě namítala žalobkyně, že nesouhlasí s výpočtem důchodu a žádá, aby byla její invalidita posouzena kardiologem v posledních deseti letech. Podle žalobkyně žalovaná nesprávně posoudila odpracované roky, jichž bylo 46, a výše důchodu tedy měla činit nikoli devět, ale více než třináct tisíc. Žalobkyni měla žalovaná při výpočtu důchodu zohlednit i tři roky studia na VOŠ Kunovice, brigády na poště v D. nad B. a práce vedoucí pošty B. 27. Také měla být zohledněna skutečnost, že byla zemědělcem. Žalobkyně dále namítá, že invalidní byla již od 9. 1.

1999, tehdy žádala poprvé o invalidní důchod, vznik invalidity měl být posouzen soudním znalcem i v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci pod sp. zn. 19 Cad 97/2009.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na napadené rozhodnutí a k posouzení vzniku data invalidity žalovaná navrhla posudek PK MPSV.

[4] V replice žalobkyně odkázala na přiložené námitky ze dne 28. 2. 2011, 15. 9. 2010 a 20. 2. 2011, přiložila potvrzení žalované, že ke dni 13. 12. 2010 neměla vůči ní žádné dluhy, a osvědčení o zápisu do evidence zemědělského podnikatele ze dne 31. 3. 2005. Žalobkyně opakovaně navrhla znalecký posudek kardiologa a požádala o odškodnění za ztráty způsobené nevyplácením invalidního důchodu od února 2010 do března 2011.

[5] Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku OSSZ Olomouc, podle kterého žalobkyně byla invalidní od 9. 1. 2009 a její pracovní schopnost poklesla o 70 % a podle posudku OSSZ Olomouc ze dne 8. 11. 2010, podle kterého byla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně. Výpočet invalidního důchodu žalobkyně shledala žalovaná v námitkovém řízení jako správný. K základní výměře důchodu 2.170 Kč byla připočtena procentní výměra 69 % za 46 roků ($46 \times 1,5$). Přitom vycházela žalovaná z osobního vyměřovacího základu z let 1986 - 2008 podle osobního listu důchodového pojištění ze dne 4. 4. 2011, který je součástí odvoláním napadeného rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2011. Protože žalobkyně splnila i podmínku 15 roků pojištění, výpočtový základ činí 14.417 Kč. Výše procentní výměry je 45% z výpočtového základu, tedy 6.488 Kč. Podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb. činí procentní výměra invalidního důchodu od 1. 1. 2011 částku 6.742 Kč + základní výměra 2.230, tj. celkem 8.972 Kč měsíčně. Žalovaná žalobkyni započítala výhodnější částky a doby, jak blíže popisuje v rozhodnutí. Dále k námitkám žalobkyně žalovaná uvedla, že doba práce na poště v D. nad B. a v B. a doba studia na VŠ v Kunovicích nemohla být započtena, neboť již byla zhodnocena. Na základě dodatečně doložených dokladů bylo žalobkyni zhodnoceno i období od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2008. Důchod ve výši 87.065 Kč od března 2010 do ledna 2011 byl žalobkyni vyplacen v lednu a únoru 2011. Žalovaná v rozhodnutí objasnila i důvod, výši a období srážek z důchodu v exekučním řízení.

[6] Při prvním jednání soudu žalobkyně uvedla, že ji ošetřuje doc. N. z FN sv. Anny v Brně a že žádá o posouzení zdravotního stavu proto, že MUDr. V. v Olomouci nepoznal, že má velkou hrudní kost a nerozpoznal včas její onemocnění, dal jí špatné léky; žalobkyně zkolabovala a 4. – 23. 9. 2008 byla ve Fakultní nemocnici v Brně a tam ji řádně vyšetřili, dali správné léky a dospěli k závěru, že nedojde k transplantaci, ale 2. 6. 2009 došlo k operaci kardiostimulátoru.

[7] Žalobkyně ve svém podání zdůraznila své námitky, že srdečním onemocněním trpí již od 13 let, v roce 1999 se její zdravotní stav zhoršil, požádala o zhodnocení jejího stavu znalcem z oboru kardiologie. Nedbalostí kardiologa z Olomouce se jí zdraví zhoršilo, byly jí předepisovány léky neznámého původu. Žalobkyni zachránil až kardiolog v Brně. Žalobkyně rozvinula své námitky o špatném zdravotním stavu o tvrzení o dalších zdravotních potížích s horními končetinami. Při

druhém jednání soudu žalobkyně uvedla, že to, že byla chybně léčena, potvrdil i její praktický lékař.

[8] U třetího jednání soudu žalobkyně uvedla, že jí byla indikována operace mitrální chlopně již od dětství, psychologa potřebovala jen jednou v souvislosti s neplatnou výpovědí, spor ale vyhrála.

[9] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 15. 4. 2011 s přihlédnutím ke zvláštnostem souzené věci uvedeným v textu rozsudku.

[10] Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že žalobkyně podala žádost o plný invalidní důchod dne 12. 1. 2009. Posudkem OSSZ Olomouc ze dne 16. 2. 2009 byla žalobkyně shledána plně invalidní od 9. 1. 2009. Žádost o plný invalidní důchod byla žalobkyni žalovanou 8. 4. 2009 zamítnuta, protože žalobkyně nezaplatila pojistné za celou dobu pojištění. Pojistné za chybějící dobu pojištění bylo doplaceno 28. 2. 2010 (tedy až po vydání rozsudku v předcházejícím soudním řízení správním dne 24. 2. 2010).

[11] Posudkem OSSZ Olomouc ze dne 8. 11. 2010 byla žalobkyně uznána jako invalidní ve třetím stupni od 9. 1. 2009 s poklesem pracovní schopnosti o 70 %. Rozhodnutím žalované ze dne 1. 2. 2011, čj. X, byl žalobkyni od 1. 3. 2010 uvolněn invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno a námitky žalobkyně proti němu byly zamítnuty rozhodnutím žalované ze dne 15. 4. 2011, čj. X.

[12] Podle napadeného rozhodnutí žalobkyně byla na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 16. 2. 2009 uznána plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009, kdy poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, přičemž od 1. 1. 2010 se plný invalidní důchod považuje za invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil 70 %. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 8. 11. 2010 byla žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, pokles pracovní schopnosti žalobkyně i nadále činil 70 %. Z toho důvodu byla žalobkyni napadeným rozhodnutím uvolněna od 1. 3. 2010 výplata invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. Žalovaná v řízení o námitkách provedeným šetřením zjistila, že výše plného invalidního důchodu, resp. invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně žalobkyně byla vypočítána podle platné právní úpravy v souladu se všemi evidenčními materiály, které měla žalovaná k dispozici. Ke způsobu stanovení výše plného invalidního důchodu žalovaná uvedla, že jeho výše se skládá ze základní a procentní výměry (§ 4 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009). Základní výměra činila podle § 41 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění 2.170 Kč měsíčně. Procentní výměra byla v souladu s § 41 odst. 2 a § 33 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění stanovena procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na tento

důchod, přičemž podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pro výši procentní sazby plného invalidního důchodu jako doba pojištění započítává i dopočtená doba, kterou je doba ode dne vzniku nároku na invalidní důchod do dosažení důchodového věku uvedeného v § 32 zákona o důchodovém pojištění. Podle § 41 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění činí výše procentní výměry plného invalidního důchodu za každý celý rok doby pojištění v 1,5 % výpočtového základu měsíčně. Vzhledem k tomu, že žalobkyně získala do dosažení důchodového věku podle § 32 zákona o důchodovém pojištění 46 celých roků pojištění, činí podle § 33 odst. 2 a § 41 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění výše procentní výměry do vzniku nároku 69 % výpočtového základu měsíčně (46 celých roků x 1,5). Při výpočtu výpočtového základu vycházela žalovaná z osobního vyměřovacího základu, který určila v souladu s § 16 zákona o důchodovém pojištění jako měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, kterým je v případě žalobkyně období let 1986 až 2008. Roční vyměřovací základy byly přitom stanoveny jako součin úhrnu vyměřovacích základů žalobkyně za jednotlivé kalendářní roky v rozhodném období a koeficientů nárůstu všeobecného vyměřovacího základu podle § 17 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Jak úhrny vyměřovacích základů, tak koeficienty nárůstu za jednotlivé kalendářní roky jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění ze dne 4. 4. 2011, který je součástí rozhodnutí žalované čj. X ze dne 15. 4. 2011. S ohledem na uvedené činí osobní vyměřovací základ žalobkyně 7.253 Kč. Výpočtovým základem žalobkyně je podle § 15 zákona o důchodovém pojištění osobní vyměřovací základ (§ 16 zákona o důchodovém pojištění), pokud nepřevyšuje částku 10.500 Kč. Převyšuje-li osobní vyměřovací základ částku 10.500 Kč, stanoví se výpočtový základ tak, že se částka 10.500 Kč počítá v plné výši, z částky osobního vyměřovacího základu nad 10.500 Kč do 27.000 Kč se počítá 30 % z částky osobního vyměřovacího základu nad 27.000 Kč se počítá 10 %. Výpočtový základ byl tak určen ve výši 7.253 Kč. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 46 roků pojištění činí 69 % výpočtového základu, to je 69 % z částky 7.253 Kč. Procentní výměra plného invalidního důchodu by tak činila 5.005 Kč měsíčně. Podle § 42 odst. 4 zákona č. 155/19 95 Sb. náleží procentní výměra plného invalidního důchodu nejméně ve výši stanovené podle odst. 2 citovaného ustanovení též pojištěnci, který ke dni vzniku nároku na tento důchod získal alespoň 15 roků doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 citovaného zákona. Podle odst. 2 citovaného ustanovení činí výše procentní výměry plného invalidního důchodu měsíčně 45 % výpočtového základu; pro účely stanovení výpočtového základu se za osobní vyměřovací základ považuje všeobecný vyměřovací základ, který o dva roky předchází roku přiznání invalidního důchodu, vynásobený přepočítacím koeficientem. Z uvedeného tedy vyplývá, že pokud žalobkyně získala nejméně 15 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 citovaného zákona, činí výše procentní výměry plného invalidního důchodu nejméně 45 % výpočtového základu stanoveného dle výše uvedených pravidel. Žalovaná proto přezkoumala, zda žalobkyně nesplňuje podmínky pro stanovení výše invalidního důchodu podle uvedených ustanovení a zjistila, že žalobkyně tyto podmínky splňuje. Podle § 1 a § 2 nařízení vlády č. 365/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, výše vyměřovacího základu za rok 2007 činí 21.527 Kč, výše přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu činí 1,0942. Výpočtový základ tak podle § 15 zákona o důchodovém pojištění činí 14.417 Kč, jeho výše odpovídá osobnímu vyměřovacímu základu, za který se považuje všeobecný vyměřovací základ za rok 2007 stanovený nařízením vlády č. 365/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vynásobený

přepočítacím koeficientem, tj. 23.555 Kč. Výše procentní výměry plného invalidního důchodu tak ve smyslu § 42 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění činí 45 % výpočtového základu, to je 6.488 Kč měsíčně. Protože žalobkyně splňuje podmínky pro stanovení procentní výměry invalidního důchodu podle § 42 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, náleží procentní výměra invalidního důchodu stanovená v této výši a nikoliv ve výši 5.005 Kč, neboť je nižší. Výše plného invalidního důchodu byla stanovena jako součet základní a procentní výměry, to je 2.170 Kč + 6.488 Kč, celkem 8.658 Kč měsíčně podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb. činí od 1. 1. 2011 výše plného invalidního důchodu, resp. invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně 8.972 Kč měsíčně, přičemž výše základní výměry činí 2.230 Kč měsíčně a výše procentní výměry činí 6.742 Kč měsíčně. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., platí, že kryjí-li se doby pojištění navzájem, započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro účastníci řízení výhodnější; totéž platí kryjí se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění. Žalovaná nemohla žalobkyni dodatečně zhodnotit období, kdy pracovala jako vedoucí pošty v Dětrichově nad Bystřicí a v Brně-Slatině, a dále pak období, kdy studovala VOŠ v Kunovicích, neboť tato období byla již žalobkyni zhodnocena, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění ze dne 13. 8. 2010, který je součástí rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 19. 8. 2010, a z osobního listu ze dne 4. 4. 2011, který je součástí rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 5. 4. 2011. Žalovaná konstatovala, že z osobního listu důchodového pojištění ze dne 4. 4. 2011, jakožto součástí rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2011 vyplývá, že žalobkyni bylo na základě dodatečně doložených dokladů zhodnoceno období samostatné výdělečné činnosti od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2008. Z uvedeného je však patrné, že dodatečný zápočet nemá na výši plného invalidního důchodu, resp. invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně vliv. Období od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2004 bylo u žalobkyně, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění ze dne 13. 8. 2010 jako součástí rozhodnutí žalované ze dne 19. 8. 2010, již zhodnoceno. Žalovaná dodala ke způsobu výpočtu výše invalidního důchodu, že je při jeho výpočtu vázána obecně závaznými právními předpisy, a proto jeho výši nelze stanovit jiným, než shora uvedeným způsobem.

[13] Podle posudku PK MPSV v Brně ze dne 18. 9. 2009 bylo datum vzniku plné invalidity ke dni 9. 1. 2009 stanoveno správně. Tento závěr posudková komise velmi podrobně odůvodnila a popsala průběh podávání žádostí o invalidní důchod žalobkyní od roku 1999 do roku 2009 a vývoj jejího zdravotního stavu i dopad na pracovní schopnost.

[14] Vzhledem k námitkám žalobkyně, uvedeným i výše v rozsudku, si soud vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobkyně a vzniku její invalidity znalecký posudek znalců z oboru zdravotnictví se specializací posudkové lékařství MUDr. Vítězslava Lorence a znalce z oboru zdravotnictví, odvětví interna, se specializací kardiologie MUDr. J. S.

[15] Podle posudku MUDr. V. L. ze dne 1. 7. 2013 žalobkyně trpěla v rozhodné době nemocemi vypsány na str. 12 a 13 posudku. Do 1. poloviny roku 2008 (cca do července 2008) dominuje postižení rukou Dupuytrenovou kontrakturou, kterým trpí v celém uvedeném období, ovšem od první poloviny roku 2008 se do

popředí obtíží dostává srdeční onemocnění (kardiomyopatie), pro kterou byla přiznána od 9. 1. 2009 plná invalidita. Zdravotní stav žalobkyně ve výše uvedeném období lze hodnotit jako dlouhodobě nepříznivý, prakticky z důvodu všech onemocnění uvedených na str. 12 - 13. Od 9. 1. 1999 do července 2008 bylo postižení rukou Dupuytrenovou kontrakturou rozhodujícím zdravotním omezením. Od července 2008 je rozhodujícím onemocněním postižení srdce kardiomyopatií, přičemž od konce roku 2009 k současnosti lze zaznamenat zlepšení a stabilizaci tohoto stavu. Funkční postižení rukou setrvává přibližně na stejné úrovni. Postižení rukou hodnoceno dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., oddílu H – postižení končetin, položky 33, vedlo od 9. 1. 1999 k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 20 %. Dle § 6 citované vyhlášky vzhledem k ostatním zdravotním postižením znalec navýšil uvedenou hodnotu o 10 %. Celkový pokles schopnosti soustavné činnosti činil 30 %. Stav neodpovídá přiznání invalidity dle platných právních předpisů v uvedeném období. Výše uvedený dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trval až do 9. 1. 2009, kdy byla přiznána plná invalidita pro srdeční postižení – kardiomyopatii. S datem vzniku invalidity s přihlédnutím k podmínce dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i se stupněm invalidity znalec souhlasil a hodnotil žalobkyni dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitoly IX oddílu A položky d) s poklesem pracovní schopnosti o 70 % + navýšení o 10 % vzhledem k ostatním chorobám. Přiznaná plná invalidita resp. invalidita III. stupně trvala až do konce soudem zadaného hodnotícího období (15. 4. 2011), nicméně vzhledem ke stabilizaci stavu kardiálního postižení na příznivější úrovni stav dle názoru znalce od července 2010 již odpovídá invaliditě pouze II. stupně, dle platného právního předpisu. Pokud jde o hodnocení dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., postižení žalobkyně spadalo pod kapitolu IX oddíl A položku 1b s mírou poklesu pracovní schopnosti o 40 %, kterou znalec navýšil vzhledem k ostatním onemocněním dle § 3 citované vyhlášky o 10 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti tak činila 50 %. Stav rukou byl podle znalce i přes opakující se operace funkčně přibližně na stejné úrovni. Postižení srdce revmatickou horečkou bylo funkčně nevýznamné. K posudkově významné změně zdravotního stavu došlo v červenci 2008 rozvojem srdečního onemocnění (kardiomyopatie), pro které byla s ohledem na podmínku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 9. 1. 2009 přiznána plná invalidita. Následovalo částečné zlepšení, posudkově významné, pro které by znalec od července 2011 invaliditu III. stupně snížil na stupeň II. Znalec, dodal že u žalobkyně nebyla nikdy indikována operace srdeční chlopně a že nelze prokázat atypie hrudní kosti či hrudníku, které by bránily či omezovaly funkci srdce či omezovaly možnosti vyšetření srdce. K vypracování posudku byla použita soudem zaslána spisová dokumentace obsahující kompletní dokumentaci praktických lékařů včetně řady odborných nálezů a nálezů lékařských posudkových komisí, nálezů doložených posuzovanou, zjištění znalce v oboru kardiologie MUDr. S. a vlastní vyšetření posuzované. Podklady jsou dostačující k vyslovení posudkového závěru u somatických onemocnění. Znalec uvedl, že je třeba poznamenat, že u žalobkyně by invalidita případně mohla být k požadovanému datu vzniku přiznána. Z dokumentace i z pozorování při jednání s posuzovanou znalec dospěl k názoru, že pravděpodobně trpí vážnější poruchou osobnosti. Tyto příznaky se v dokumentaci objevují roky zpětně, tedy i k datu požadovaného vzniku invalidity. Podklady pro vyslovení posudkového závěru jsou ovšem nedostačující a vyžadují provést aktuální psychologické a psychiatrické vyšetření. Telefonicky znalec žalobkyni kontaktoval,

sdělil závěry svého posudku a nabízel možnost přešetření duševního stavu. Žalobkyně tuto nabídku odmítla.

[16] Podle posudku MUDr. J. S., Ph.D., ze dne 10. 6. 2013 dle průběhu a postupné diagnostiky se zdá průkazné, že závažné, možno říci život a zdraví ohrožující srdeční onemocnění, lze datovat až do 1. poloviny roku 2008, nikoliv tedy dříve. Jak znalec uvedl ve zhodnocení klinického stavu, bod č. 2, „vlastní kardiologický nález“ jsou srdeční nálezy pro zdravotní celkový stav nemocné klinicky nepodstatné, a to až do roku 2008, kdy se objevuje a verifikuje nález „Dilatační kardiomyopatie“, která zcela jistě v echokardiografických nálezech prováděných opakovaně do 2004 se neobjevuje. Tyto nálezy jsou dostatečně senzitivní pro to, aby tuto diagnózu buď potvrdily, či vyvrátily. Explicitně možno – dle udávaných symptomů – počátek projevů a vzniku této choroby klást s velkou pravděpodobností do 1. poloviny roku 2008. Na druhé straně lze konstatovat, že i přes stabilitu ve zdravotním nálezu žalobkyně jde o chorobu nadále závažnou, s nejistou prognózou i do budoucnosti přes jistý úspěch farmakologické (medikamenty) i nefarmakologické (implantace CRT - stimulátoru) léčby a v životě omezující. Zdravotní stav žalobkyně někdy v období od 9. 1. 1999 do 15. 4. 2011 lze hodnotit v důsledku některého ze zjištěných zdravotních postižení jako dlouhodobě zdravotně nepříznivý v důsledku již zmíněné dilatační kardiomyopatie. Lze reálně předpokládat vznik klinické symptomatologie do 1. poloviny roku 2008, nikoliv tedy dříve. Příčinou byla správně diagnostikovaná „Dilatační kardiomyopatie“, jejíž přítomnost lze dokladovat i dle posledních kardiologických nálezů, poslední (znalci přístupný) je z 13. 8. 2012 (MUDr. I. D., kardiostimulační ambulance I. Interní a angiologické kliniky FN – U svaté Anny, Brno). Z pohledu kardiologa od 1. poloviny roku 2008 významně poklesla pracovní schopnost, dá se říci, že dospěla v tomto období do stadia, kdy i oblékání, běžná hygiena, drobné domácí práce apod. přinášely nemocné výrazné potíže. Po komplexní léčbě lze přibližně od září 2008 a poté od ledna 2009 již konstatovat stabilizaci nálezu, nikoliv však k normálu, ale s funkčním omezením. Dne 16. 11. 2011 prováděný ergometrický test dokladuje přibližnou výkonnost 1 W/kg, kdy začíná být limitována počínající námahovou dušností. Laicky vyjádřeno, zvládá chůzi po rovině „svým tempem“, do kopce či schodů je brzy limitována. V období od 9. 1. 1999 do 1. poloviny 2008 (nelze přesněji, jen kvalifikovaný odhad) – zdravotní kardiologický nález bez podstatných změn. V 1. polovině 2008 postupný nárůst příznaků a progresu zdravotního nálezu do obrazu srdečního selhání, který vyžadoval hospitalizaci a intenzivní léčbu, pak jistá mírná zlepšení, trvající dosud (do posledního nálezu 2011). Důvodem bylo nové onemocnění, dilatační kardiomyopatie. Z odborného pohledu se v průběhu života nemocné nevyskytla situace, o které by znalec - kardiolog uvažoval jako situaci vyúsťující do operace mitrální chlopně. Znalec nenalezl v dokumentaci zmínku o tom, že by „atypická hrudní kost“ zabránila odbornému vyšetření a bližší specifikaci srdeční choroby. Jen velké deformity mohou mít a) vliv na práci srdce a vyústit v jeho funkční poškození b) nebo případně mohou zabránit či znemožnit vyšetření. Žádný z vyšetřujících toto nezmiňuje. Takže toto nebyl takový případ. Tento případ poskytl z provedené zdravotní a posudkové dokumentace dostatečné množství informací k odpovědím na otázky soudu, především z pohledu kardiologa. Méně je kardiologicky dokladováno období 2005 - 2007. Záměrně se znalec – kardiolog nevěnoval další interní, ortopedické či jiné problematice žalobkyně, neboť tato neměla signifikantní dopad na jeho odpovědi na otázky soudu, není život ohrožující problematikou a je (může být) případně řešena

odborníkem (Dupuytrenovy kontraktury a další) – posudkové lékařství, ortopedie či pod.

[17] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[18] Podle § 4 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2009, výše důchodu se skládá ze základní výměry a z procentní výměry. Základní výměra se stanoví pevnou částkou a procentní výměra se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu, jde-li o důchody uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), nebo z procentní výměry důchodu zemřelého, jde-li o důchody uvedené v odstavci 1 písm. d) a e).

[19] Podle § 14 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění kryjí-li se doby pojištění navzájem, započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro pojištěnce výhodnější; totéž platí, kryjí-li se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění.

[20] Podle § 15 téhož zákona výpočtovým základem je osobní vyměřovací základ (§ 16), pokud nepřevyšuje částku 10 500 Kč. Převyšuje-li osobní vyměřovací základ částku 10 500 Kč, stanoví se výpočtový základ tak, že částka 10 500 Kč se počítá v plné výši, z částky osobního vyměřovacího základu nad 10 500 Kč do 27 000 Kč se počítá 30 % a z částky osobního vyměřovacího základu nad 27 000 Kč se počítá 10 %.

[21] Podle § 16 odst. 1 téhož zákona osobní vyměřovací základ je měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období (§ 18). Tento průměr se vypočte jako součin koeficientu 30,4167 a podílu úhrnu ročních vyměřovacích základů za rozhodné období a počtu kalendářních dnů připadajících na rozhodné období, jsou-li v rozhodném období vyloučené doby (odstavce 4 až 6), snižuje se o ně počet kalendářních dnů připadajících na rozhodné období.

[22] Podle § 16 odst. 2 téhož zákona roční vyměřovací základ pojištěnce se stanoví jako součin úhrnu vyměřovacích základů pojištěnce za kalendářní rok a koeficientu nárůstu všeobecného vyměřovacího základu (§ 17 odst. 1). Úhrn vyměřovacích základů pojištěnce za jednotlivý kalendářní rok po roce 2007 nesmí být vyšší než maximální vyměřovací základ pro pojistné 17c) stanovený pro tento rok; do tohoto úhrnu se však nezapočítávají vyměřovací základy osoby dobrovolně účastné pojištění.

[23] Podle § 17 odst. 1 téhož zákona koeficient nárůstu všeobecného vyměřovacího základu se stanoví jako podíl všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, který o dva roky předchází roku přiznání důchodu, vynásobeného přepočítacím koeficientem (odstavec 4), a všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, za který se vypočítává roční vyměřovací základ; tento koeficient se stanoví s přesností na čtyři platná desetinná místa. Koeficient nárůstu všeobecného vyměřovacího základu činí vždy nejméně hodnotu 1.

[24] Podle § 33 odst. 2 téhož zákona výše procentní výměry starobního důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na tento důchod a podle doby pojištění získané po vzniku nároku na tento důchod. Do doby pojištění získané do 18 let věku a po vzniku nároku na starobní důchod se nezahrnují náhradní doby pojištění. Výše procentní výměry starobního důchodu činí nejméně 770 Kč měsíčně.

[25] Podle § 41 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění výše základní výměry plného invalidního důchodu činí 2 170 Kč měsíčně.

[26] Podle § 41 odst. 2 téhož zákona výše procentní výměry plného invalidního důchodu činí za každý celý rok doby pojištění 1,5 % výpočtového základu měsíčně. Ustanovení § 33 odst. 2 věty druhé a třetí a § 34 odst. 1 věty druhé platí zde obdobně. Pokud pojištěnci ke dni vzniku nároku na plný invalidní důchod trval nárok na částečný invalidní důchod, činí výše procentní výměry plného invalidního důchodu nejméně částku, kterou činila procentní výměra dosavadního částečného invalidního důchodu.

[27] Podle § 41 odst. 3 téhož zákona pro výši procentní výměry plného invalidního důchodu podle odstavce 2 se jako doba pojištění uvedená v § 11 a v § 13 odst. 1 započítává i dopočtená doba, kterou je doba ode dne vzniku nároku na plný invalidní důchod do dosažení důchodového věku uvedeného v § 32, u žen se přitom bere v úvahu důchodový věk stanovený pro ženy, které nevychovaly žádné dítě. Dopočtená doba se však nezapočítává, jestliže plná invalidita vznikla následkem úmyslného poškození zdraví, které si pojištěnec způsobil nebo nechal způsobit, nebo poškození zdraví pojištěnce, které vzniklo jako následek jeho úmyslného trestného činu.

[28] Podle § 42 odst. 2 téhož zákona výše procentní výměry plného invalidního důchodu osoby uvedené v odstavci 1 činí měsíčně 45 % výpočtového základu; pro účely stanovení výpočtového základu se za osobní vyměřovací základ považuje všeobecný vyměřovací základ, který o dva roky předchází roku přiznání plného invalidního důchodu, vynásobený přepočítacím koeficientem (§ 17 odst. 4) pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu. Pro výši základní výměry tohoto důchodu platí § 41 odst. 1 obdobně.

[29] Podle § 42 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb. procentní výměra plného invalidního důchodu náleží nejméně ve výši stanovené podle odstavce 2 též pojištěnci, který ke dni vzniku nároku na tento důchod získal aspoň 15 roků doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1.

[30] Podle § 54 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění nárok na důchod vzniká dnem splnění podmínek stanovených tímto zákonem.

[31] Podle § 54 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění nárok na výplatu důchodu vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na důchod a na jeho výplatu a podáním žádosti o přiznání nebo vyplácení důchodu.

[32] Podle § 1 nařízení vlády č. 365/2008 Sb. *výše všeobecného vyměřovacího základu za rok 2007 činí 21 527 Kč.*

[33] Podle § 2 téhož nařízení *výše přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2007 činí 1,0942.*

[34] Z výše uvedeného vyplývá, že v souzené věci žalovaná správně vybrala na případ žalobkyně příslušající právní normy, správně je aplikovala a vyložila ho a nepřekročila meze správního uvážení ani ho nezneužila. Soud prověřil postup při výpočtu důchodu podle spisového materiálu a s výjimkou strojového výpočtu samotné výše důchodu zjistil, že postup žalované byl správný. Proto soud k žalobní námitce o nesprávném výpočtu důchodu konstatuje, že není důvodná a soud se tak mohl ztotožnit s argumentací žalované v napadeném rozhodnutí.

[35] U žalobkyně vznikl nárok na invalidní důchod 9. 1. 2009 a nárok na výplatu invalidního důchodu 3. 3. 2010.

[36] Podle čl. II bod 1 zákona č. 306/2008 Sb. *o nárocích na důchody, které vznikly před 1. lednem 2010 a o nichž nebylo do tohoto dne pravomocně rozhodnuto, a o přiznání, odnětí nebo změně výše těchto důchodů za dobu před tímto dnem, i když o nich již bylo pravomocně rozhodnuto, se rozhodne podle právních předpisů účinných před tímto dnem.*

[37] Skutečnost, že žalobkyně byla zemědělcem, nemá na výpočet vliv. Takové zohlednění není obsaženo v zákonné úpravě a ani by být nemohlo z důvodu principu rovnosti.

[38] Žalobní námitku o nesprávně stanoveném datu vzniku invalidity soud neshledal důvodnou.

[39] V projednávané věci jde o invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím stupni, vzniku, trvání a zániku. Komisi vypracovaný posudek pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Stejně je hodnocen i znalecký posudek.

[40] Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 18. 9. 2012

a z posudků znalců – MUDr. J. S., Ph.D., ze dne 10. 6. 2013 a MUDr. V. L. ze dne 1. 7. 2013. Všechny posudky se zcela shodovaly a ve svém závěru nelišily od závěrů posudkových lékařů žalované v řízení u OSSZ a v námitkovém řízení. Své závěry experti v posudcích vypracovaných v soudním řízení správním přesvědčivě a pečlivě odůvodnili a námitky žalobkyně tak vyvrátily. Posudková komise i znalci podali posudek na základě úplné zdravotní dokumentace žalobkyně a šlo o odborníky v oboru, do něhož je objektivně zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházeli všichni experti z ustanovení § 2 až § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. a určili, jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedli v posudcích. Dospěli k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost bylo postižení uvedené v kapitole IX oddílu A položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %, přičemž tato hodnota byla komisí navýšena o 10 % na celkových 70 %. Všichni příslušní odborní lékaři se shodli v tom, že žalobkyně nebyla invalidní dříve než v lednu 2009.

[41] Soud považuje za přiléhavé hodnocení příslušných odborných lékařů (Posudkové komise MPSV v Brně a znalců) i stanovení míry poklesu pracovní schopnosti a data vzniku invalidity, prokázaným v době vydání napadeného rozhodnutí, zejména vzhledem k odůvodnění posudků a vzhledem k tomu, jak se komise a znalci vypořádali s námitkami žalobkyně.

[42] Názor znalce MUDr. L. o stabilizaci zdravotního stavu žalobkyně po 15. 4. 2011, uvedený v posudku *obiter dictum*, soud nemůže v tomto řízení a rozsudku zohlednit z důvodů aplikace § 75 odst. 1 s. ř. s. – napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení soud přezkoumává pouze k datu, resp. do data vydání napadeného rozhodnutí.

[43] Jako nedůvodnou shledal soud žalobní námitku, že vznik invalidity měl být posouzen v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 19 Cad 97/2009. Námitka se vztahuje k již uzavřenému řízení a rozsudek zdejšího soudu v této věci byl podroben kasačnímu přezkumu a v něm obstál. Zdejší soud poznamenává, že v odkazované věci nebylo do dne vydání rozsudku soudem zapláceno pojistné i přes opakované poučení žalobkyně, nehledě na to, že soud principiálně přezkoumává napadená rozhodnutí k datu jejich vydání - v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

[44] Z výše uvedených důvodů soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[45] Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože v řízení nebyla úspěšná a žalovaná má právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v posledním účinném znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 30. 7. 2013

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně